

РЕШЕНИЕ

№ 2866

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **18** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл.от ДОПК и във връзка с чл.107, ал.4 от ДОПК.

Образувано е жалба на С. К. К. ЕГН [ЕГН] от@@@2@[жк]бл.155 вх.А ет.2 ап. СРЕЩУ АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК №СФД21-ГР94-792/6/13.09.2021г. издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“-С. в дирекция „Общински приходи“ при Столична община, потвърден с РЕШЕНИЕ №СФД 21-РД 28-300 от 03.12.2021г. на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Визира се, че задълженията за процесния период са платени, поради което неправилно ответникът е посочил, че същите суми са дължими. Твърди се също, че при плащането –лицето е сочило съответната година и неправилно ответникът не се е съобразявал с изложеното. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание –ищцата не се представлява, но представя писмени доказателства в подкрепа на становището си.

Ответникът –директорът на дирекция „Общински приходи“, чрез юрк.С., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок на 21.12.2021г. по отношение на връчване на 08.12.2021г., видно от разписка на л.121..

По процедурата:

Първоначално е издаден АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ по декларация №7221-140-1 от 20.05.2021г. на л.44, с който към 21.05.2021г. са установени задължения данък върху недвижим имот /в[жк], вх.А, ап.35/ и такса битови отпадъци /ТБО/, както следва: за 2016г. ТБО и ДНИ 135,72лв. главница и лихва от 82,21лв., за 2017г. ТБО и ДНИ- главница 182,70лв. и лихва 69,69лв., за 2018.182,70лв. главница и лихва от 51,17лв., за 2019г. 177,53лв. главница и 31,72лв. лихва и за 2020г. също 177,53лв. главница и 12,96лв. лихва.

Този акт е оспорен и с решение №СФД21-РД-28-212 от 28.07.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“-СО на л.60, поради липса на мотиви е отменен и преписката е върната за ново произнасяне.

Именно оспорения акт е постановен при това ново производство- АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК №СФД21-ГР94-792/6/13.09.2021г, издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“-С. в дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

С него/л.15/ в обстоятелствената част са установените задължения както, следва:

I. Данък върху недвижимите имоти /ДНИ/

За 2016г. 107,05лв. /с намаление от 50% за основно жилище/

За 2017г. 107,05лв. /с намаление от 50% за основно жилище/

Посочено е, че с платежно нареждане от 27.11.2020г. са преведени 105лв. за ДНИ, които именно са съотнесени към тази година.

За 2018г.-107,05лв. /с намаление от 50% за основно жилище/

За 2019г.-104,02лв. /с намаление от 50% за основно жилище/

За 2020г.-104,02лв. /с намаление от 50% за основно жилище/

II. Такса битови отпадъци /ТБО/

-За 2016г. -ТБО 182,70лв. главница и лихва от 86,46лв.

Посочено е, че с платежно нареждане от 27.11.2020г. са преведени 38,37лв. за ДНИ.

-За 2017г. ТБО 182,70лв. главница и лихва 75,41лв..

-За 2018г. ТБО 182,70лв. главница и лихва от 56,91лв.

-За 2019г. ТБО 177,53лв. главница и лихва от 37,30лв.

-за 2020г. ТБО е 177,53лв. главница и лихва от 18,53лв.

и ДНИ 135,72лв. главница и лихва от 82,21лв., за 2017г. ТБО и ДНИ- главница 182,70лв. и лихва 69,69лв., за 2018.182,70лв. главница и лихва от 51,17лв., за 2019г. 177,53лв. главница и 31,72лв. лихва и за 2020г. също 177,53лв. главница и 12,96лв. лихва.

В разпоредителната част е посочено в табличен вид, че ДНИ за 2016г. не се дължи, дължи се за 2017г. 3,57лв. главница и 16,98лв. лихва, за 2018г. се дължи целият данък от 107,05лв. главница и 32,87лв. лихва, за 2019г. се дължи главница от 104,02лв. и 21,41лв. лихва, както и за 2020г. 104,02лв. главница и 10,82 лихва. Визирано е, че ТБО за 2016г. частично се дължи 135,72лв. главница и 86,46лв. лихва. За 2017г. цялата сума от 182,70лв. главница и 75,41лв. лихва, за 2018г. 182,70лв. цялата главница и 56,91лв. лихва, както за 2019 и 2020г. главниците от по 177,53лв. и лихви съответно от 37,30лв. и 18,53лв..

В АУЗД са изложени следните мотиви: посочено е, че на 04.02.2011г. в

качеството си на собственик В. Д. К. и ползвателя С. К. К. е декларирала процесния недвижим имот, за който съответно от 01.01.2012г. е започнало да се начислява на това лице МДТ и ТБО. Конкретно е описано по години колко данък се дължи от 2016г. до 2020г.вкл., както и такса битови отпадъци за същия период.

Процесният акт е потвърден с РЕШЕНИЕ №СФД 21-РД 28-300 от 03.12.2021г. на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО. Видно от същото на л.34-36-АУЗД е издаден от надлежно лице по чл.4, ал.1-5 т ЗМДТ –служител на СО, упълномощен от Кмета на СО със Заповед №СОА20-РД-09-1362 от 14.01.2020г.. Констатирано е, че в производството не са допуснати процесуални нарушения.По същество са споделени констатациите, изложени в опорения акт, като е посочено, че съгласно чл.169, ал.3 от ДОПК задълженията се погасяват по датата на тяхното възникване т.е. от по старото към по новото. С оглед изложеното – не е възприето възражението, че задълженото лице може да сочи кое задължение погасява и да погаси по новото, съответно за да изтече давността касателно по-старото. С оглед това – е потвърден АУЗД.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО СА представени следните доказателства от жалбоподателката, които не са част от преписката:

1.Платежно нареждане от 22.05.2015г. /л.124/ за плащане на задължения от 583лв. за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2014г..

2.Платежно нареждане от 22.05.2015г. /л.126/ за плащане на задължения от 1040,27лв. за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2014г..

3.Платежно нареждане от 09.11.2015г. /л.128/ за плащане на задължения от 281,79лв. за периода 01.01.2015г. до 31.12.2015г..

4.Платежно нареждане от 09.11.2015г. /л.129/ за плащане на задължения от 135,29лв. за периода 01.01.2015г. до 31.12.2015г..

5. Представено е извлечение за плащане през 2016г., на л.130, видно от което:

На 05.07.2016г. са платени 138,50лв. МДТ за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. и лихва по документ 7221Н51167.

На 24.10.2016г. са платени 155лв. МДТ за периода 01.01.2016г. до 31.12.2016г. и лихва по документ П..

6.Представени са и доказателства –л.145, че на 21.11.2017г. е платена сумата от 107,05лв. и от 182,70лв. за задължения от 01.01.2017г. до 31.07.2017г..

7.От „Е.“ на л.147 е представено извлечение, че на 30.11.2018г. има плащане на 182,70лв. и на 107,05лв.-за погасяването на задължения за 2018г. /от 01.01.2018г. до 31.12.2018г./.

8.От последващо извлечение от същата банка на л.150 се установява, че на 26.11.2019г. са платени 155лв. и 138,50лв. за задължения за 2019г..

9.Представено е извлечение, че на 27.11.2020г. са платени 105 и 178лв. ДНИ и ТБО за 2020г. –л.152-154, дължими за 2020г..

Тези писмени доказателства не са оспорени от представителя на ответника.

От друга страна –с определение от №966 от 07.02.2022г. на страните е указана доказателствената тежест за направените твърдения.

Като част от преписката са следните доказателства /описаните постановление, молба и писмо/, от които не е спорно, че с постановление от 26.09.2017г. образуваното изп.дело №20158410401533/2015г. /л.12/ на основание чл.433, ал.1 т.8 от ГПК /взискателят не поиска извършването на действия повече от 2 години/ е прекратено. Също така на л.13 е приложена молба от 25.11.2019г. от К. във връзка с посоченото

ИД и АУЗД от 10.03.2011г. като по същата видно от писмо от СО на л.14 -задълженията са погасени по давност. Тези два документа обаче също са неотнормими, доколкото касаят задължения преди 2016г..

Част от преписката са и описаните в акта платежни нареждания – на л.51-53, видно от които сумите, които е внасяла оспорващата е посочено какво точно са погасявали според ответника. Напр. платежното нареждане от 26.11.2019г. с внесената сума от 138,50 са погасени ДНИ –главница и лихва за 2016 и 2017г., но с плащането отново от 26.11.2019г. –л.51 от 155лв. са погасени ТБО –главница и лихви за 2013г. и 2014г.. Също с платежното от 27.11.2020г. на л.53 от внесената сума от 178лв. само 38,37лв. са отишли за погасяване на ТБО за 2016г./частично/, а останалата сума от общо 178лв. е отишла за погасяване на задължения през 2014г..

С оглед изложеното СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Издаденият АУЗД е постановен от компетентен орган -чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ –служител на СО, упълномощен от Кмета на СО със Заповед №СОА20-РД-09-1362 от 14.01.2020г..

В производството фактите правилно са установени. Не е спорно, че с платежни от 26.11.2019г. и 27.11.2020г. от внесените суми от 155лв., 138,50лв., 105лв.и 178лв. са погасени стари съществуващи задължения преди 2016г.. Напр. по платежното от 26.11.2019г. –л.51 от внесената сума 155лв. са погасени ТБО –главница и лихви за 2013г. и 2014г.. Също с платежното от 27.11.2020г. на л.53 от сумата от 178лв. само 38,37лв. са отишли за погасяване на ТБО за 2016г./частично/, а останалата сума от общо 178лв. са отишли за погасяване на задължения през 2014г..

Следователно спорът е по правото –дали следва да се приеме тезата на оспорващата, която с платежното сочи кое задължение погасява и определяща е нейната воля, или да се приеме становището на ответника, че задълженията се погасяват по реда на тяхното възникване т.е. не волята е определяща, а когато има по-старо задължение –то се погасява въз основа на приложението на чл.169,ал.3а от ДОПК.

Съдът намира за правилно становището на ответника, намиращо опора в законна-разпоредбата на чл.169, ал.3а от ДОПК /ДВ бр.94/2015 в сила от 01.01.2016г./-визираща, че задълженията се погасяват по реда на тяхното възникване т.е. погасява се най-старото с внесената сума, а не това, което сочи оспорващата. Единствената възможност е, когато се касае за една и съща година – лицето има право да заяви кое от тях погасява. Последната хипотеза не е налице, поради което ответникът правилно с описаните платежни нареждания в АУАН е използвал сумите за погасяване на по-стари задължения. В тази връзка трябва да се съобрази, че в АУЗД са описани 3 платежни нареждания – от 26.11.2019г., от 26.11.2020г. и от 27.11.2020г. като в мотивите е посочено, че с първото е погасено ДНИ за 2016г. от 123,07лв, с второто 15.43лв. ДНИ за 2017г., както и с платежното нареждане от 27.11.2020г. е погасен ДНИ за 2017г. в размер на 105 лв., както и 38,37лв. ТБО за 2016г..

Видно от преписката и доказателствата на оспорващата- плащане от 26.11.2020г. няма, което е фактическа грешка доколкото номера на платежното съвпада с този на платежното от 26.11.2019г. /посочено на л.8 при ДНИ за 2017г. в акта/.

От друга страна – ако жалбоподателката твърди, че неправилно е съотнесена внесената сума за погасяване на друго задължение, а не поради приложението на чл.169, ал.3а от ДОПК напр. поради предходно плащане –е следвало да го докаже. Посочи се, че не може оспорващата с платежното за 2019г. да определя, че погасява

задължение за 2019г., тъй като има непогасени по-стари задължения. Същото е при платежното от 2020г.. Не е спорно, че е плащала, но с тези плащания не е погасила задълженията си за текущата година, а други, по-стари. Не твърди и не доказва, че е платила два пъти. В този аспект доказателствената тежест - е изцяло на тази страна -да установи твърденията си.

По отношение на представеното извлечение, че на 27.11.2020г. за платени 105 и 178лв. ДНИ и ТБО за 2020г. отново по посочване на оспорващата-л.152-154 -следва да се има предвид, че това не са обстоятелства по чл.142, ал.2 от АПК вр. с §.2 от ДОПК, които следва да се съобразят. Такива биха били само, ако плащането е преди издаването на акта и не е съобразено от органа. Плащането след А. е обстоятелство, което не се отразява на законосъобразността му, тъй като е свързано с изпълнението на същия и действия в тази насока от адресата на акта. С оглед изложеното -тези действия не могат да рефлектират върху това дали А. е материално-законосъобразно или не, тъй като задълженията за ДНИ и ТБО са правилно установени, дали са дължими, поради последващо погасяване чрез плащане- се преценява при изпълнението на акта. В този смисъл е и съдебната практика, че плащането след А. и РА -не ги прави незаконосъобразни. Решение № 5739 от 19.05.2015 г. на ВАС по адм. д. № 12967/2014 г., VII о.,Решение № 14648 от 31.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4989/2019 г., I о. на ВАС.

Обсъдено беше, че не е доказано от оспорващата, че някое от задълженията за процесния период /2016г. до 2020г./ са погасени по давност. Представеното постановление от 26.09.2017г. образуваното изп.дело №20158410401533/2015г./л.12/ и молбата от 25.11.2019г. от К. във връзка с посоченото ИД и АУЗД от 10.03.2011г. -касят именно задължения преди процесните и са неотнормирани.

С оглед изложеното не се споделя тезата на жалбоподателката, че е платила всичките си задължения, в действителност има плащания за съответните години и същите биха произвели ефекта да посаят задълженията за тези години, ако оспорващата нямаше стари, непогасени задължения, което се установява от представените от ответника писмени доказателства, необорени от оспорващата.

Следователно жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли, ведно с последиците -присъждане на минимално юрк.възнаграждение по чл.26 от НЗПП вр. с ЗПП.

С оглед изложеното – СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. К. К. ЕГН [ЕГН] от@@@7@[жк]бл.155 вх.А ет.2 срещу АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК №СФД21-ГР94-792/6/13.09.2021г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“-С. в дирекция „Общински приходи“ при Столична община, потвърден с РЕШЕНИЕ №СФД 21-РД 28-300 от 03.12.2021г. на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, с което актът е отменен.

ОСЪЖДА С. К. К. ЕГН [ЕГН] от@@@10@[жк]бл.155 да заплати на СО орисконсултско възнаграждение от 80лв..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му. Да се изпратят преписи на страните.

Съдия:

